

SCI-CONF.COM.UA

ACTUAL TRENDS OF MODERN SCIENTIFIC RESEARCH



**PROCEEDINGS OF IX INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
APRIL 11-13, 2021**

**MUNICH
2021**

ACTUAL TRENDS OF MODERN SCIENTIFIC RESEARCH

Proceedings of IX International Scientific and Practical Conference

Munich, Germany

11-13 April 2021

Munich, Germany

2021

UDC 001.1

The 9th International scientific and practical conference “Actual trends of modern scientific research” (April 11-13, 2021) MDPC Publishing, Munich, Germany. 2021. 623 p.

ISBN 978-3-954753-02-4

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Actual trends of modern scientific research. Proceedings of the 9th International scientific and practical conference. MDPC Publishing. Munich, Germany. 2021. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/ix-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-actual-trends-of-modern-scientific-research-11-13-aprelya-2021-goda-myunhen-germaniya-arhiv/>.

Editor

Komarytsky M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: munich@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2021 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2021 MDPC Publishing ®

©2021 Authors of the articles

LITERATURE

89. *Демченко Л. О.* 485
МИХАЙЛО КОЦЮБИНСЬКИЙ У ЗВ'ЯЗКАХ ІЗ ПОЛТАВЩИНОЮ.
90. *Мацько В. П.* 491
МЕТАФОРИ І СИМВОЛИ В ПОЕЗІЇ МИКОЛИ ВОРОНОГО.

PHILOLOGICAL SCIENCES

91. *Галаздра С. І., Борейко Ю. В.* 497
ФРАНЦУЗЬКІ ЗАПОЗИЧЕННЯ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ МОВІ.
92. *Очилова М. И.* 502
СТОРОНЫ ПОЭТИЧЕСКОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ ТОЛКОВАТЕЛЯ МАХМУДА ЗАМАХШАРИ.

ECONOMIC SCIENCES

93. *Bondar Iu., Fabryka I.* 514
CORPORATE GOVERNANCE AS AN IMPORTANT ELEMENT OF THE STRATEGIC DEVELOPMENT OF THE BANKING SYSTEM.
94. *Soltanova Günel Gündüz, Mammadli Zeynab Tahir, Mammadova Xadija Yusif, Hasanova Sabina Namig, Allahverdiyev Tural Gasim* 520
APPLICATION OF INNOVATIONS IN THE PRODUCTION OF COMPETITIVE PRODUCTS.
95. *Vasif Orucov* 527
ISSUES OF ORGANIZATION OF ELECTRONIC ACCOUNTING IN BUDGET ORGANIZATIONS.
96. *Адашкевич С. П.* 532
СТРУКТУРА ЭКОНОМИКИ БЕЛАРУСИ: ПРОБЛЕМЫ ОЦЕНКИ, АНАЛИЗА И УПРАВЛЕНИЯ.
97. *Гринько П. Л., Гринько А. П.* 540
ВПЛИВ ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ НА ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ОРГАНІЗАЦІЙ.
98. *Мітяєва Т. Л.* 545
ОБГРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЙ РЕГІОНАЛЬНОГО ТА НАЦІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ.
99. *Рудич А. І., Біленко К. В.* 552
ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ПІДПРИЄМСТВА: ОСОБЛИВОСТІ ФАКТОРНОГО АНАЛІЗУ В УМОВАХ ЕКОНОМІЧНОЇ НЕСТАБІЛЬНОСТІ.
100. *Смірна В. В., Кончаковський Є. О.* 558
ОСОБЛИВОСТІ ОЦІНКИ ВИКОРИСТАННЯ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ В ГАЛУЗІ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА.
101. *Шиліна В. Ю., Назаренко Т. Г., Шиліна Н. В.* 563
ТАРГЕТОВАНА РЕКЛАМА. ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ В ПОРІВНЯННІ З ТРАДИЦІЙНОЮ.

ОБГРУНТУВАННЯ СТРАТЕГІЙ РЕГІОНАЛЬНОГО ТА НАЦІОНАЛЬНОГО РОЗВИТКУ

Мітяєва Тетяна Леонідівна

к. е. н., доцент

Харківський торговельно-економічний інститут

Київського національного

торговельно-економічного університету

м.Харків, Україна

Вступ. Економіка України та її регіонів значною мірою формувалася під впливом зовнішніх факторів. Економічні системи мезорівня досі є найменш захищеними, хоча саме за місцем проживання населення вирішуються конкретні завдання щодо підвищення рівня людського розвитку. У державних програмах часто відсутній повноцінний регіональний розріз. Можливість майже безкоштовного отримання природних ресурсів і неефективне використання основних фондів, успадкованих від попередньої системи, спотворює відтворювальні процеси, не сприяє мотивації інноваційної діяльності.

Мета роботи. Недооцінка проблем забезпечення економічної безпеки регіонів призводить до надмірної диференціації економічного розвитку регіонів, порушення міжрегіональної кооперації та руйнування корпоративно-коопераційного каркасу національної економіки в цілому. Внаслідок цього виникають проблеми із зайнятістю населення, знижуються показники людського розвитку, відбувається деградація навколишнього середовища, порушуються принципи сталого розвитку соціо-еколого-економічних регіональних систем. Отже, захист соціально-економічних інтересів регіонів є актуальною проблемою.

Матеріали та методи. Основи економічної теорії використання простору закладені Іоганном Генхріхом фон Тюненом, який дав уявлення про розміщення виробництва в залежності від попиту. Його послідовник А. Вебер

довів, що промисловість доцільно розміщувати у місцях з мінімальними витратами, виходячи з «матеріального індексу» (відношення ваги локалізованих матеріалів, що поступають на завод, до ваги готової продукції). А. Льош вважав головним районоутворюючим фактором максимізацію прибутку. А. Маршалл також підкреслював необхідність врахування параметрів конкретного простору при вирішенні економічних проблем. Ідею локалізації економічного розвитку в масштабах держави розвивав Ф. Ліст, який розглядав можливість опори на власні сили. Принципи розміщення виробництва змінилися внаслідок науково-технічного прогресу та застосування математичних методів розміщення виробництва. Теорія регіональної економіки сьогодні враховує принципи мінімізації трансакційних витрат, оскільки в рамках регіональної економіки здійснюється координація багатьох економічних агентів.

Останнім часом піднімається питання про повернення науки про регіональну економіку до мейнстріму економічної теорії. При цьому підходи до вирішення економічних проблем регіонів мають адаптуватися до умов національної економіки, вимог часу та особливостей забезпечення економічної безпеки регіонів. Роботи на цю тему обґрунтовують необхідність вдосконалення регіонального менеджменту і збагачення його практичними механізмами забезпечення соціально- економічного розвитку та економічної безпеки. Все більше з'являється публікацій щодо промислових кластерів. Суттєве значення для забезпечення економічної безпеки регіонів мають роботи щодо використання конкурентних переваг регіону, розвитку депресивних регіонів, забезпечення економічної безпеки регіонів, врахування економічних і фінансових циклів.

Результати та обговорення. Економічна безпека регіону характеризується раціональним використанням ресурсного, виробничого та інноваційного потенціалу; захищеністю від дестабілізуючих чинників; міцністю зв'язків між елементами регіональної економіки; збалансованістю міжрегіональними та зовнішньоекономічними відносинами. Регіон при цьому

розглядається як умовно замкнена соціо-еколого-економічна система і, водночас, як елемент макросистеми. Економічна безпека регіонів має забезпечуватися в рамках регіональної політики шляхом зменшення територіальних диспропорцій; удосконалення міжрегіональних та міжбюджетних відносин; узгодження підприємницьких, регіональних та державних інтересів в процесі розміщення виробництва та інвестицій; формування регіональних інноваційних систем, формування кластерів, розвитку транскордонного співробітництва регіонів.

Сучасний стан соціально-економічного розвитку регіонів характеризується декількома десятками показників. Кожен з цих показників в окремому періоді може зростати або знижуватися. Однак виникає питання: в якому з розглянутих періодів соціально-економічний стан регіону є кращим? При наявності більш ніж трьох показників завдання істотно ускладнюється. Для вирішення цього питання необхідна розробка узагальненого інтегрального індексу оцінки ефективності соціально-економічного розвитку регіону, який характеризував би його зміну в динаміці. Другий аспект використання інтегрального індексу полягає у порівняльній оцінці економічної діяльності регіонів для визначення рейтингу кожного окремого регіону та середнього показника інтегральної оцінки.

Під ефективністю соціально-економічного розвитку розуміється ступінь використання максимальних, оптимальних або потенційних значень макропоказників, що характеризують якість економічного розвитку регіону. Система показників для оцінки ефективності соціально-економічного розвитку повинна відображати найважливіші якісні характеристики розвитку країни, регіонів і основних видів економічної діяльності, а в сукупності – давати уявлення про узагальнену характеристику розвитку – рівень інноваційності.

Отже, проблема розробки інтегрального індексу оцінювання ефективності соціально- економічного розвитку регіонів передбачає:

1) розробку науково-методичних підходів до формування інтегрального індексу оцінки соціально-економічного розвитку регіонів;

2) вибір і обґрунтування мінімально необхідного переліку макропоказників, що відображають основну форму соціально-економічного розвитку регіонів, тобто паспорта регіону.

Актуальність розглянутої проблеми підтверджується Постановами Кабінету Міністрів України, в яких зазначено, що оцінювання підсумків соціально-економічного розвитку регіонів здійснюється з метою аналізу змін у діяльності регіонів та впливу місцевих органів виконавчої влади на покращення стану. Питання розроблення методичних підходів до інтегральної оцінки соціально-економічного розвитку розглядається багатьма вченими. В Україні на державному рівні існують два підходи, що розроблені Міністерством економічного розвитку і торгівлі та Держстатом України.

Поряд з відомими перевагами інтегрального оцінювання стану соціально-економічного розвитку є і деякі недоліки, які знижують ефект від використання цих підходів. До головних недоліків можна віднести наступні:

- використання індикаторів ВРП та інвестицій на душу населення спотворює реальну дійсність, тому що не враховує обсяги капіталу та його завантаження, завдяки якому отримано ВРП;

- при оцінці напряму “наукова та інноваційна діяльність” застосовуються індикатори, які є зовнішніми ознаками інноваційності, проте не дають уявлення про те, як вони вплинули на кінцевий результат соціально-економічного розвитку. Тобто використовувані індикатори не відображають реальний інноваційний розвиток;

- підсумовування окремих показників здійснюється з одиничними вагами (у підході Мінекономрозвитку); крім того, визначення ваг економічного та людського розвитку доцільно проводити не за кількістю аспектів, вибраних для розрахунку кожної складової, а з ієрархічним застосуванням методу головних компонент (у підході Держкомстату);

- не здійснюється врахування тіньового ВРП, тіньової заробітної плати, тіньової зайнятості, рівня досягнення потенційних можливостей, соціальної справедливості (частки оплати праці у випуску), використання праці та

технології виробництва, темпів науково-технологічного прогресу, що робить комплексну оцінку соціально-економічного розвитку регіонів недосконалою.

Отже, розробка та удосконалення методологічних підходів щодо формування інтегральних індексів оцінки соціально-економічного розвитку регіонів набуває принципового значення. Тому з метою усунення перелічених недоліків пропонується методологія оцінки ефективності соціально-економічного розвитку регіонів з урахуванням тіньової економічної діяльності та інших визначених актуальних аспектів регіонального розвитку.

Вирішення проблем розробки обґрунтованої стратегії регіонального розвитку є важливішим завданням сьогодення. При цьому необхідно враховувати, що кожний регіон відрізняється своїми природними, географічними, історико-суспільними та виробничо-споживчими особливостями. Основною проблемою реального оцінювання та прогнозування соціально-економічного розвитку (СЕР) регіонів є розроблення адекватних реальній економіці економіко-математичних моделей з метою виявлення найбільш актуальних економічних проблем та розроблення на цій основі відповідної стратегії регіонального розвитку.

Цілком очевидно, що тіньова економічна діяльність знижує ефективність макроекономічного регулювання, погіршує інвестиційний клімат і, таким чином, послаблює конкурентоспроможність економіки країни та її регіонів.

Висновки. Отже, основним завданням сьогодення, є, вочевидь, розроблення та прийняття ефективних політико-економічних рішень, що дозволять забезпечити Україні гідне становище в світовому економічному просторі. Очевидно також, що неможливо належним чином оцінити загальний рівень економічного розвитку країни та регіонів, величину ВВП і ВРП, розробити засади грошово-кредитної та бюджетно-податкової політики без визначення обсягів та динаміки тіньової економіки. Тіньова діяльність вирішальною мірою залежить від загального стану економіки країни та її регіонів, рівня життя її населення і обмежень з боку держави у вигляді законодавчо встановлених норм оподаткування відповідно до

загальноєвропейських правил та стандартів.

Розрахунки обсягів та динаміки тіньового ВРП, тіньової оплати праці та тіньової зайнятості можуть бути використані для:

- 1) оцінювання загального рівня економічного зростання;
- 2) розроблення грошово-кредитної та бюджетно-податкової політики;
- 3) відстеження обсягів, динаміки тіньової економіки та тіньової зайнятості з метою оцінки дієвості заходів щодо детінізації економіки;
- 4) оцінки можливого потенціалу розвитку.

Зменшення рівня тінізації економіки приводить до збільшення обсягів номінального ВВП (ВРП), додаткових надходжень до Пенсійного Фонду України, частки плати праці у випуску та одночасно зменшення тіньових заробітних плат, співвідношення тіньової та офіційної заробітної плати, тіньової зайнятості.

Обмеження впливу чинників тінізації економіки не може базуватися лише на силових методах, які приносять тимчасовий ефект. Основними заходами щодо детінізації ринку праці можуть бути наступні: зменшення податкового навантаження на фонд оплати праці; зменшення диференціації доходів населення та забезпечення соціальної справедливості через зміни існуючого податкового законодавства та чинного законодавства у сфері оплати праці – введення податків на розкіш, нерухомість, прогресивного оподаткування з одночасним контролем доходів та витрат; підвищення мінімальних державних гарантій в оплаті праці; запровадження тісного зв'язку між надходженнями до ПФУ особистих пенсійних надходжень та розміром пенсії; запровадження системи адекватних податкових пільг підприємствам, які будуть сплачувати та підвищувати заробітну плату без звільнення працівників; застосування високих штрафів за недотримання чинного законодавства; розроблення заходів щодо підвищення податкової моралі.

Поточний стан тіньової зайнятості та тіньової оплати праці створює загрозу економічній безпеці суб'єктів економічного процесу, спонукає їх до стихійного встановлення власних правил здійснення господарських операцій, в

яких регулююча і контролююча роль держави поступово заміщується неформальними угодами між учасниками. Враховуючи, що основним стимулом звернення до тіньових операцій є можливість одержання більш високого прибутку, ніж у легальній сфері, слід визнати, що сфера тіньової економіки здатна зберігати привабливість доти, доки не будуть створено умови до настільки ж прибуткової діяльності у сфері легального підприємництва.